

Siemroth: Naar jeg tillader mig igjen at tage Ordet i denne Sag paa dens nærværende Trin, er det kun for at gjøre nogle ganske korte Bemærkninger. Det, hvorpaa jeg ønsker at henlede Opmærksomheden, er, at det er ganske ligegyldigt, enten vi vedtage den Lov, her foreligger, eller vi forkaste den, eller vi udtale os om den blot i en motiveret Dagsorden. Vedtage vi Loven, er der dog vel Ingen, der troer, at den nogenstunde vil komme ud, den indeholder altsaa intet Andet end en Anmodning til Ministeriet om at bære Omsorg for, at der bliver truffet Foranstaltninger, hvorved den fulde Ministeransvarlighed kan komme til Anvendelse med Hensyn til vore særlige Interessers Varetagelse fra Regjeringens Side ved Behandlingen af de sælles Anliggender, og navnlig Ansvarlighed for, at Kongerigets Lod i Kassebeholdningen, saavidt muligt, gjøres frugtbringende, og at dette kommer til at nyde den samme efter rigtig Opgjørelse tilkommende Andeel i Rentebeløbet af de frugtbargjorte Kassebeholdninger. Det var omtrent det, man ønskede, Regjeringen maatte træffe Foranstaltninger til, men, om vi ogsaa vedtog Loven, have vi altsaa dog ikke gjort noget Mere end stillet en Anmodning til Regjeringen; vedtage vi den ikke, vil Virkningen dog blive den samme. Den Udtalelse, som har fundet Sted, kan nu neppe blive uden sin særdeles Virkning, og, gif vi over til en motiveret Dagsorden, vilde vi faae det samme Resultat; det er omtrent for Diebliffet Sagens Stilling.

Siden jeg har taget Ordet, skal jeg endnu tillade mig et Par Bemærkninger, for muligvis at erholde nogle Oplysninger af den høitærede Indenrigsminister. Den høitærede Indenrigsminister har under Sagens foregaaende Behandling udtalt, at han var den, som var ansvarlig paa en saadan Maade, at det maatte lede til det Indtryk, at han var den ene Ansvarlige. Jeg indrømmer aldeles Rigtigheden af, at, naar Hs. Majestæt Kongen har betroet en Minister visse Forretninger, saa maa denne ogsaa blive den, der er ansvarlig for deres Udførelse; naar altsaa Hs. Majestæt Kongen har befalet Indenrigsministeren at møde her i Thinget og varetage de finantstuelle Sager for Kongeriget, maa denne være ansvarlig herfor,

men de Forretninger, som Kongen ikke har overdraget ham, kan han dog ikke blive ansvarlig for. Naar man nu seer hen til den Skrivelse fra den høitærede Indenrigsminister, som vil findes vedføjet Betænkningen i nærværende Sag, saa vil man finde, at der er mangfoldige af de Functioner, som høre til vort særlige Finantsvæsen, som jeg ikke skal gaae ind paa nærmere at udpege, men hvorom Finantsministeren yttre, at han maa og skal have dem, og med Hensyn til hvilke det kan sees, at den ærede Indenrigsminister ikke har overtaget dem eller Ansvar for dem. Da der nu dog maa være Noget, der er ansvarlig for disse Forretningers Udførelse, saa bliver Spørgsmaalet: Hvem er det? Netop den Omstændighed, at Finantsministeren ikke her har givet Møde, er det, som har givet Anledning til hele denne Sag; hele dette Spørgsmaal staaer imidlertid endnu uudjævnet, men jeg troer, at det, at denne Sag har været til Behandling, vil bidrage til, at det paa en eller anden Maade vil komme til Afgjørelse, og dette er hele Sagens Formaal, der jo vel tør ventes naaet, hvorledes vi saa nu stille os til Sagen. Jeg troer altsaa, som sagt, at det bliver aldeles ligegyldigt, hvorledes de ærede Medlemmer ville stemme, enten Ja eller Nei, eller slet ikke stemme. Resultatet vilde blive det Samme.

Indenrigsministeren: Jeg skal ganske henholde mig til, hvad jeg udtalte under denne Sags sidste Behandling, under hvilken jeg navnlig yttrede, at jeg ei vil kunne tilraade Hs. Majestæt at sanctionere en Lov, der indeholder en Bestemmelse i den første Paragraph, hvorved der, efter min Anskuelse, og hvad der ogsaa her i Thinget af flere Medlemmer er blevet indvømmet, gjøres Indgreb i Kongens Prærogativ at ordne Administrationen. Hvad angaaer det Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler reiste, da skal jeg ogsaa henvise til den bestemte Udtalelse, jeg gav herom i mit sidste Foredrag i denne Sag. Jeg sagde dengang, at jeg var ansvarlig for Kongerigets øvrige finantstuelle Anliggender i dette Finantsaar, men at jeg ikke var ansvarlig for Kassebeholdningens Forrentning, eftersom den ikke var af Hs. Majestæt lagt under mit Omraade. Til at gaae ind